

Kde je pravda?

Žijeme v právním státě, máme nezávislou policii, přesto však veřejný prostor plní různé kauzy, mnohdy opeřené přívrstky, jež jim dodávají na „zajímavosti a atraktivitě“. Vzniká tu jakási pravcová inkvizice, která důsledně a zásadně vlastní kauzy a prohřešky mete pod koberec. KSČM se buď rozhodovat podle skutečnosti, které budou potvrzeny orgány v trestním řízení. Ctíme zákon i presumpci nevin. Doma upalování čarodějnic je snad již za námi. Není možné použít politický tlak k získání moci či vyřizování účtů. Takto politiku pouze naučíme občany odsuzovat, a to platí i ve vztahu k premiérovi Babišovi.

Ing. Miloslava Vostrá, poslankyně za KSČM a předsedkyně Rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny PČR

Prohlášení k 17. listopadu

Občané se u nás po druhé světové válce rozhodli pro systém, který byl budován jako sociálně spravedlivá alternativa kapitalismu, jako socialistická společnost. Lidé tehdy doufali v nový začátek, který zabráni opakování starých hrůz a nespravedlivosti. Komunistická strana Čech a Moravy proto nezapomíná na odkaz brutálně potlačených studentských nepokojů 17. listopadu 1939 nacistickou okupační mocí. **Tento odkaz, tak jak v naší společnosti a ve světě znovu silí myšlenky fašismu a neonacismu, nabývá dnes na stále větším významu. Mezinárodní den studentstva vnímáme jak významný den s odkazem pro celý pokrokový svět.**

Také si připomínáme 17. listopad jako den, kdy v naší společnosti započaly hluboké společenské změny, jejichž konečným důsledkem bylo obnovení kapitalistického společenského systému.

Rok 1989 nebyl pouhým mocenským pučem, byl důsledkem dlouhodobě opomíjených a neřešených zásadních rozporů ve společnosti. Samotné události 17. listopadu 1989 vyvolaly živelný výbuch občanské nespokojenosti se zakonzervovanými poměry i znouziváním moci. Síly, kterým šlo o socialistické řešení krize, byly rozříznuté a tak v čele změn nakonec stanuly síly zaměřené na restauraci kapitalismu. **Požadavky většiny společnosti na demokratizaci veřejného života i zefektivňující změny v národním hospodářství, zachování sociální spravedlnosti, pracovních a sociálních jistot, na zachování socialistického společenského systému se nenaplnily.**

Některá tehdejší hesla už dnes znějí jako fráze. Lidem na náměstích neřekli, že je čeká největší majetková změna v dějinách. Pod kontrolu zahraničního kapitálu se dostala rozhodující část národního hospodářství. Více než milion občanů ČR je na prahu chudoby. Zemi řídí majetková oligarchie, nikoliv však v zájmu jejich obyvatele. Bez referenda byl rozdělen společně stát Čechů a Slováků a vstoupili jsme do agresivně se chovajícího paktu NATO. Soupeřící kapitálové mocenské ekonomické skupiny bojují o politickou moc. Stojí za nimi různé zájmy zahraničního kapitálu. Neštítí se při tomto souboji sáhnout k změně mocenských poměrů vybočujících z rámce právního řádu České republiky.

Skutečnost, že i v současném období hospodářské konjunktury sílí stále více sociální rozdíly, které zesilují napětí ve společnosti, je využívána stupňujícím se antikomunismem a populismem. Hrozba neonacismu je velice reálná. Kapitalistický společenský systém nemůže přinést řešení dnešních ekonomických a společenských problémů. Je třeba odmítnout připravovaný další mocenský převrat, postavit se proti hrozbám autoritářství a fašismu, vyvést Českou republiku z postavení polokolonie a zabránit neustálému porušování mezinárodního práva.

STANOVISKO NÁRODNÍ RADY KLUBU ČESKÉHO POHRANIČÍ

Klub českého pohraničí, zapsaný spolek, který plní již 26 let své poslání v souladu s odkazem zakladatelů ČSR T. G. Masaryka, Dr. E. Beneše a M. R. Štefánika odmítá snahu organizátorů nátlakových akcí proti demokraticky zvoleným představitelům ČR. NR KČP považuje tyto akce za projev nesouhlasu s výsledky demokratických voleb uskutečněných v letech 2017 a 2018 a za neústavní pokus změnit současně vnitropolitické a zahraničněpolitické směřování České republiky. Znepokojuje nás skutečnost, že za těmito akcemi stojí často lidé, kteří se v rozporu s odkazem zakladatelů ČSR podíleli a podílejí na ztrátě suverenity ČR, rozprodejem rozhodujících výrobních prostředků do zahraničních rukou, kteří v rozporu s čl. 1 Severoatlantické smlouvy o NATO, prosazují nasazení armády ČR do agresivních akcí NATO a jeho přípravu na agresi proti slovanské Ruské federaci, a že za nátlakovými akcemi stojí také lidé, kteří podporují požadavky Sudetoněmeckého landsmannšaftu na likvidaci dekretů prezidenta ČSR Dr. E. Beneše. Odmítáme nátlakové akce, které rozvíjejí politickou krizi v naší zemi, rozbižejí národní jednotu a vyzývají demokraticky zvolené představitelky ČR k ústavnímu řešení všech problémů, které se současnou krizovou situací souvisejí. Ve složité politické situaci ČR vyzýváme všechny občany ČR k rozváznému chování a k osobní odpovědnosti za demokratické řešení politické krize ve prospěch všech občanů, kteří se v minulosti zasloužili o vznik a suverenitu naší vlasti, a kteří pro její prosperitu v mezinárodním společenství států a národů obětavě pracují.

„Ať je 17. listopad, Mezinárodní den studentstva svátkem míru a jednoty českého národa, ať je důkazem jeho demokratického charakteru.“

V Praze 16. listopadu 2018

Národní rada Klubu českého pohraničí, z. s.

Saúdská Arábie, jako čtvrtá země v pořadí ve výdajích na armádní rozpočet a jedna z nejbohatších zemí, vede konflikt proti povstalcům v jedné z nejhudších zemí světa. Jedná se o velmi nerovný boj, který trvá už mnoho let. V této válce se Saúdská Arábie neštítí cíleně útočit na civilní cíle, chladnokrevně nechává vyhladovět obyvatelstvo a oběti přibývá. Jemen a jeho obyvatelé trpí.

Tyto praktiky provádí monarchie, kde se likvidují nepohodlní novináři. Autokratický režim Saúdské Arábie je podle organizace Reportéři bez hranic mezi nejhoršími zeměmi v indexu novinářské svobody. Poslední obětí útoku byl nepohodlný novinář Džamál Chašakdži. Ten byl podle zdrojů z Turecka usmrčen a rozřezán poté, co vstoupil v Turecku do budovy ambasády Saúdské Arábie.

Na tomto konfliktu je vidět selektivní práce s informacemi sdělovacích prostředků. Občanská válka v Jemenu nedostává ve srovnání například s konfliktem v Sýrii v médiích prostor. Navzdory tomu, že situace je pro tamní obyvatele v mnohem závažnější. Proč tento konflikt nedostává prostor ve sdělovacích prostředcích? Proč se mnohé státy NATO domnívají, že mezinárodní právo má sloužit pouze a jedině k osočování těch »druhých«? Jak státy EU mohou prodávat Saúdské Arábii zbraně a zároveň na svém štítu nosit obhajobu lidských práv a obranu míru? Přišel čas si vybrat – buď kravé peníze, nebo rozvoj míru a mezinárodního práva.

Kateřina KONEČNÁ, poslankyně Evropského parlamentu a místopředsedkyně ÚV KSČM

NE další krádeži státního majetku

KSČM privatizaci státních podniků považuje za další hazard s majetkem nás všech a u ČD Cargo i hazard s národním dopravcem. Jsme tranzitní zemí, kde doprava je strategickým odvětvím, a to nejen u dopravy osobní, ale i v dopravě zboží. Nákladní doprava je přitom nejdůležitějším oborem drah. Společnost ČD Cargo v pololetí vykázala zisk 350 milionů korun. Odbory zastávají názor, že ČD Cargo potřebuje strategického partnera. KSČM prosazuje vyhodnocení ekonomických analýz, které ukáží, zda takové řešení je či není nutné. ČD Cargo je v současnosti největší a nejvýznamnější dceřiná společnost z koncernu ČD. Není však zdaleka jedinou, o její privatizaci se uvažovalo.

Privatizace ČD Cargo nebyla součástí vládního prohlášení. Jediné, o čem se hovořilo, byly slevy pro studenty a seniory.

Základním východiskem KSČM je koncepční charakter aktivit státu v ekonomice, posílení výkonu vlastnických práv ve veřejném sektoru, zastavení další privatizace státu a provedení inventury státního majetku a prověření privatizačních procesů i zpětné Uchování rozhodujícího podílu ve strategických společnostech umožní státu i nadále podílet se aktivně na přerozdělování jejich zisků, což zajistí pravidelný příjem do státního rozpočtu.

KSČM je jednoznačně proti privatizaci státních podniků a ČD Cargo. Další státní podnik si ukrást nenecháme. A to i z důvodu obavy oslabení úlohy státu, o rušení pracovních míst zaměstnanců a tím jejich propouštění. Nechceme, aby docházelo k ohrožení pracovních pozic zaměstnanců nebo jejich pracovních podmínek.

VV ÚV KSČM

Ticho o občanské válce a utrpení v Jemenu

O občanské válce v Jemenu dozvídáme jen zřídka. Případné zprávy o situaci v Jemenu jsou navíc mimo hlavní zpravodajský proud. Navzdory tomu, že je tento konflikt pro obyvatele Jemenu bez nadsázky hroznivý. Podle vyjádření OSN jsou celé dvě třetiny z asi 28 milionů obyvatel v tísni a potřebují humanitární pomoc. Tento tristní stav je následkem probíhající občanské války a vede k největší humanitární krizi ve světě.

Kořeny konfliktu sahají hluboko do minulého století. Pro tuto oblast je typické, že se jedná o střet náboženských větví islámu a kmenových struktur v boji o moc a o nerostné bohatství. Po sjednocení země v devadesátých letech došlo k několika střetům. Jednalo se mimo jiné i o odpor proti prezidentovi Ali Abdalláhu Sálihovi, který vládl Severnímu Jemenu od roku 1978 a poté byl prezidentem sjednocené země. Svoji pozici si udržel až do roku 2011, kdy výměnou za beztržnost rezignoval. Po Sálihovi převzal ve stejném duchu vedení Jemenu prezident Abdar Rabbú Mansúr Hádi. Současná občanská válka v Jemenu se rozpoutala na vině arabského jara. Země trpěla vysokou nezaměstnaností, chudobou a nespokojeností s vládnoucí rodinou Sálihu. Jemen byl ve světle tamních událostí připravený na změnu poměrů.

Prohlašující konflikt se rozhořel v září 2014. Šiitští povstalci, tak zvaní Hútióvcí (podle Husajna Badra ad-Dína al-Húti, který vedl povstání v roce 2004), obsadili roku 2014 město Sanaa. Od té doby situace eskaluje. V minulém roce, po zavraždění bývalého prezidenta Sáliha, došlo k dalšímu prohloubení bojů. Vládnoucí režim krutě bojující proti povstalcům je nejvíce podporován Saúdskou Arábií, která stojí v čele intervenčních vojsk. Mezi podporovatele režimu patří dále Egypt, Kuvajt, Spojené arabské emiráty a další státy z Blízkého východu a sev. Afriky. Na straně rebelujících šiitů Hútióvců stojí nejen šiitský Írán, ale i Katar. Katar původně v konfliktu podporoval Saúdskou Arábii. Po začátku embarga od Saúdské Arábie a dalších států, které se angažují i v konfliktu v Jemenu, začal Katar podporovat šiitské vzbouřence.

Saúdská Arábie nakupuje v USA zbraně a do USA posílá ropu. Je neomluvitelné, že koalice cizích vojsk pod vedením Saúdské Arábie zasahuje v Jemenu i proti civilním cílům. Páchá válečné zločiny za dohlížení a podpory od západních zemí. USA, Francie i Spojené království poskytují zbraně a podporu pro Saúdskou Arábii při útocích na šiitské síly v Jemenu. Podle některých zdrojů v Jemenu operují i zoldnéři z USA.

»Pomocné ruky« Západu se oběti v Jemenu nedočkají. Pohledy západních zemí se stáčejí bokem a humanitární krizi ignorují. Spravedlnost není měřítkem. Nerozhoduje, co a jak se v dané zemi děje. Rozhoduje, kdo je spojencem USA a kdo ne.

Na celém konfliktu je nejhorší dopad na civilní obyvatelstvo. Lidé včetně dětí trpí a umírají hladomorem. Ten zasáhl rozsáhlé oblasti po blokádě přístavů a zásobovacích cest. Tato blokáda byla vojenským rozhodnutím s cílem donutit vzbouřence ke kapitulaci. Následkem přerušení zásobování je až 400 tisíc dětí v ohrožení akutní podvýživou. Miliony Jemenců musely opustit své domovy. Oběti civilního obyvatelstva jsou velké. Podle dostupných zdrojů se jedná až o 40 tisíc obětí války. Z toho tři čtvrtiny civilních obětí padlo po útocích koalice států vedené sunitskou Saúdskou Arábií.

Arabista Petr Pelikán po návratu z Iráku: Říkají, že jim za Saddáma bylo lépe. Američani jsou pro ně okupanti

ROZHOVOR pro ParlamentníListy.cz čerstvě po návratu z muslimské poutě v iráckém městě Karbalá.

Před několika dny jste se vrátili, kde jste jako arabista zkoumal tamní zvyky. O jakou pout' se jedná? Jaké regiony jste navštívil?

Na Západočeské univerzitě máme projekt výzkumu šiiitských náboženských obřadů a poutí. Největším shromážděním lidí na světě by podle dostupných zdrojů měl být svátek Arba'in, český čtyřicet, podle toho, že trvá čtyřicet dní. Během čtyřiceti dnů jsou poutníci pěšky po různých trasách do města Karbalá v Iráku. Tam se nachází hrob imáma Husajna, vnuka proroka Muhammada, který patří mezi přední mučedníky šiiitské větve islámu. Tuto pout' jsme s několika kolegy absolvovali již loni, kdy jsme šli pěšky s davem několika milionů lidí z města Nadžafu do města Karbalá. Letos jsme tam jeli o něco dřív, abychom unikli davům a mohli provádět výzkum přímo ve svatyních měst Nadžaf a Karbalá. Bylo to docela zajímavé a člověk Irák vidí přece jenom trochu jinak, když jím prochází pěšky, než když o tom čte doma v novinách.

Irák je jednou ze zemí, ze kterých evropské země přijímají uprchlíky. V minulosti jste sdělil, že se tam lze v určitých částech pohybovat zcela bezpečně. Jak je to tam tedy s touto bezpečností? Mohou se běžní lidé cítit v nebezpečí? Změnila se nějak ta míra bezpečnosti v Iráku mezi vašimi návštěvami?

Ano, po loňské první zkušenosti jsem říkal, že je Irák země, kde přinejmenším v některých oblastech mohou jeho občané najít bezpečné útočiště, i když třeba nejsou v bezpečí v jiné z oblastí své vlasti. Do určité míry si to myslím i dnes, ale po své druhé návštěvě jsem tento názor trochu korigoval. Irák je vnitřně hodně rozdělený. To, že se někomu žije bezpečně v jedné jeho části, nemusí znamenat, že když se tato část destabilizuje, může se svou náboženskou a etnickou příslušností přesídlit do jakékoliv jiné oblasti státu a žít tam v naprostém bezpečí. Myslím si, že je to zvenčí dost komplikované a špatně pochopitelné. Problematika bezpečnosti v Iráku je časově velmi proměnlivá záležitost a každý uprchlík by měl být zkoumán individuálně. Jenomže my na to bohužel nemáme kapacity. V zásadě nicméně na tomto přístupu trvám. Mezinárodní ochrana by se neměla udělovat takzvané en bloc, podle toho, ze které země daný člověk přichází. Potřeba azylu je vždy individuální záležitost.

V Iráku se tedy nazývají masakrují jednotlivá etnika a zástupci náboženských směrů mezi sebou?

Ano a do toho je tam vidět silné zahraniční vměšování, které podle svých zájmů vždy některou z mnoha stran konfliktu podporuje, financuje a radikalizuje.

Je to tedy konflikt hlavně mezi šiiitskými muslimy a sunnitskými muslimy?

Základní dělení vypadá asi takto: šiiité jsou převážně na jihu, sunnité žijí zase převážně ve střední Iráku. U Kurdů na severu je jedno, jakého jsou náboženství, protože u nich hraje hlavní roli příslušnost k etnicitě. Drží primárně spolu, protože jsou Kurdi proti všem ostatním, teprve pak u nich přicházejí na řadu kmenové, náboženské a ideologické faktory vytyčující rozdíly mezi nimi samými. U iráckých Arabů je první na řadě náboženská příslušnost. A pak teprve kmenová, politická a další.

Takže nelze paušálně rozlišit, které oblasti v Iráku jsou všeobecně bezpečné a které nebezpečné?

Jsou oblasti, které jsou bezpečné pro příslušníky určitých entit, ale ne třeba bezpečné pro někoho jiného. Netroufám si říci, jestli existuje nějaká oblast Iráku, která by byla stoprocentně bezpečná pro iráckého občana, ať je odkudkoliv.

Foto: Archiv Petra Pelikána

Předpokládám, že za Husajnova režimu, jelikož to byl autokrat, etnické pútky a náboženské násilí problémem nebyly a vystoupily opět na povrch až po jeho sesazení Američany?

V zásadě souhlasím. Nikdo z Iráčanů, se kterými jsem mluvil, nikdy neřekl: Saddám byl dobrý. Všichni ale říkali, že se jim za Saddáma žilo lépe. Oni si uvědomují, jak hrozný Saddám byl, a neadorují si ho. Nicméně realisticky říkají, že za Saddáma bylo čistěji, bezpečněji, měli vyšší životní úroveň, a celé to porovnávají s tím, co mají teď.

To je tedy ale poměrně špatná vizitka západní invaze do Iráku, když tam dnes ti lidé říkají, že se za diktátora Husajna měli lépe...

Od žádného Iráčana jsem neslyšel, že by mluvil o Američanech jinak než jako o okupantech. Na jedné straně oceňovali, že Američané svrhli Saddáma, ale rozhodně si nedělali iluze v tom, že by to učinili z nějakých altruistických pohnutek. Iráčané to zkrátka berou tak, že se Američanům podařilo si pro sebe Irák částečně dobýt.

Takže to neberou tak, že jim Američané přinesli demokracii?

Berou to tak, že jim Američané přinesli osvobození od Saddáma, ale neměli tam zůstat. Když jsem mluvil s lidmi z Centra strategických studií Univerzity v Karbalá, což je akademický ústav pro regionální politiku, vyslovovali pochybnosti, zda je demokracie, jak ji chápeme např. my, pro ně v Iráku vůbec vhodný politický systém.

Jak jsou na tom z hlediska bezpečnosti v Iráku křesťané?

Křesťané na tom nejsou úplně dobře, protože jsou malou komunitou, kterou ti ostatní nemají rádi. To neznamená, že by je rovnou vraždili, ale v tom ovzduší nestability a nejistoty jsou křesťané tak malá skupina, že i k takovým věcem dojít může.

Téma muslimských uprchlíků a migrantů ze Středního východu a severní Afriky je v Česku velmi živé. Jak silná je ta touha běžných Iráčanů dostat se do Evropy a začít tam nový život?

Ta touha je rozšířená hrozně moc. Lidé si často život v Evropě příliš idealizují. Vždy říkám, že si život v Evropě představují podobně, jako jsme si v době mého mládí představovali život za čarou, když se přejelo v Rozvadově do západního Německa. Ve skutečnosti to tak, jak jsme si představovali, ale úplně nebylo. Neuvědomují si ani, že někde může být sice vyšší životní úroveň, ale zároveň tam také jsou úplně jiné společenské vztahy a kultura. To lepší materiální poměry nikdy nemůžou bez zbytku kompenzovat. Nezáhlívám jim to, jenom bychom to měli brát v úvahu a nepředstírat, že se rozdily tohoto druhu dají snadno překonat.

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Mladý Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: http://kladno.kscm.cz, MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

Oblastní nemocnice Kladno má nového ředitele

Ve výběrovém řízení na člena představenstva Oblastní nemocnice Kladno uspěl Jaromír Bureš, ekonom a současný pověřený ředitel Zdravotnické záchranné služby Středočeského kraje. V minulosti působil i jako ředitel rakovnické nemocnice. Středočeský kraj na tuto uvolněnou funkci vyhlásil výběrové řízení jako jediný akcionář společnosti 5. 10. Celkem se výběrového řízení účastnilo jedenáct uchazečů. „Pan Bureš byl do nové funkce člena představenstva zvolen Valnou hromadou Oblastní nemocnice Kladno v pondělí 12. listopadu. Do své nové funkce nastoupí ke dni 19. 11. s tím, že tohoto dne by měl být též navržen do funkce předsedy představenstva.

Na místo Jaromíra Bureše byl řízením Zdravotnické záchranné služby Středočeského kraje Radou kraje pověřen Jiří Knor, náměstek ředitele léčebně preventivní péče ZZS SK.

Pochod proti diabetu prošel Kladnem

K nevyčísitelným nemocem a zabijákům jedenadvacátého století, které sužují život 425 milionům lidí, patří také diabetes melitus, lidově cukrovka

Foto: Kladenský deník / Kateřina Nič Husárová

Abyste na nebezpečí choroby upozornili, vydali se ve středu 14. listopadu v den Světového dne diabetu kladenská cukrovkáři na pochod. S transparentem a balonky je potkal v centru Kladna také Kladenský deník, který členy kladenského klubu diabetiků zvěčnil na fotografiích. Po pochodu, který se konal už popatnácté, se přítomné dámy a pány odebrali do nedaleké restaurace vedle náměstí Starosty Pavla. „Sešli jsme se i letos v hojném počtu. Společně jsme prošli pěší zónou a pochod zakončili na náměstí u radnice. Počasí se vydařilo a na závěr jsme uspořádali i přátelské posezení. Osvětové akce, jakými je Pochod proti diabetu, je zapotřebí pořádát, protože mnoho lidí ani netuší, že touto nemocí trpí, přitom je velmi zákeřná,“ řekla předsedkyně kladenských diabetiků Jana Kalušová.

Ne koncesionářským poplatkům, ne dalšímu zdanění mobilních telefonů

Po 100 dnech vládnutí nám ministr kultury Antonín Staněk naznačil, že se budou možná zvyšovat koncesionářské poplatky, že se budou odvíjet dokonce od počtu lidí v domácnosti a že by se snad měly platit i za chytré telefony.

V době, kdy diskutujeme spíše o zrušení koncesionářských poplatků (nebo nahrazení příspěvkem na provoz z rozpočtu) a o důsledné kontrole nezávislosti a objektivnosti veřejnoprávních médií, která mají k nezávislosti tak daleko, že slovy mnoha kritiků „začíná skutečná svoboda tam, kde končí signál České televize“, sílí snaha dostat do rozpočtu těchto médií další peníze z kapes daňových poplatníků. A to i těch, co se na tato média nedívají nebo již dívat ani nemohou. Přidat k tomu i všechny chytré telefony pak připomíná paskvil autorského zákona, který zdaňuje každé prázdné cédéčko, flashdisk, toner nebo kopii, ačkoliv jste je třeba vůbec nemuseli použít na chráněná díla... Ostatně, Ochranný svaz autorů chce autorský poplatek za paměť v mobilech vlastně dlouhodobě také, takže se možná dočkáme dalších poplatků několikrát.

„Naše zákony jsou jako velký les, mnohemu se v nich už cesta spletla; a čím hlouběji jsi do nich vlez, tím v nich méně rozhledu a světla,“ napsal český spisovatel a básník Ladislav Quis. A to ještě nevěděl, že o století později bude náš právní les hotovou džungli a že budeme platit jako mourovatí i na základě presumpce viny. Jak se připomíná v jednom vtípku: „Poslušně hlásím, že se asi přihlásím o trest za obtěžování kolegyně. Sice jsem žádné ženě nikdy neublížil, ale přístroj na to mám...“

Ing. Zdeněk Štefek, předseda Výboru pro památkovou péči, kulturu a cestovní ruch, Středočeský kraj

BLAHOPŘEJEME

✪ V měsíci prosinci oslaví neuvěřitelné jubilejní 90. narozeniny soudružka Irena ŽVACHTOVÁ, členka ZO KSČM Vlnáře a Jarmila ČERMÁKOVÁ, členka ZO KSČM Kamenné Žehrovice. Jubilejní 70. narozeniny oslaví soudruh Jaroslav ŠTASTNÝ, člen ZO KSČM SRBY a jubilejní 65. narozeniny oslaví s. Vladimír NOVOTNÝ, člen ZO KSČM Pchery.

OV KSČM všem jubilantům děkuje za jejich práci pro stranu, do dalších let přeje hlavně hodně zdraví, štěstí, osobní pohodu, spokojenost a životní jistotu.